

MASneep, gehouden te Bedum, 16.05.2021

L. Efeze 4:17-32

T. Zondag 33

Ps. 101:1, 2, 5

Ps. 4:2

Ps. 26:3, 4

Ps. 51:2, 7

Gz. 35:1, 2, 3

Gemeente, geliefd door onze Heere, Jezus Christus,

Ik denk dat wat de Heilige Geest door de apostel Paulus heeft geschreven over de samenleving, toentertijd in Efeze, waarin de kerk haar plaats innam, heel herkenbaar is in onze samenleving.

Dat de tijd van de Efeziërs heel veel overeenkomsten heeft, ook met de samenleving waar wij onderdeel van uitmaken.

Ook wij maken onderdeel uit van een samenleving die grotendeels verduisterd is en vervreemd is, en verder vervreemd raakt van God.

Met als resultaat dat onze samenleving steeds verder verruwd, polariseert.

Maar ook, een samenleving waar Gods geboden worden losgelaten.

Denk maar al aan heel de discussie over gender, genderneutraliteit, praktiserende homoseksualiteit en het huwelijk.

Een samenleving waarin alles draait en cirkelt om de mens, en dan ook om de bevrediging van de **verlangens** van de mens.

En waar de mens zichzelf centraal staat en zelf de normen bepaalt zien we ook in onze tijd, dat dit eindigt in een losbandig leven.

Op het gebied van seksualiteit, op het gebied van eten en drinken, op pleziertjes, ontheiliging van de zondag, zo kunnen we nog wel even doorgaan.

Is dat niet gemeente, wat wij om ons heen zien?

En dan komt vanmiddag het Woord van God tot ons.

Tot u als Zijn gemeente, over de dagelijkse bekering.

En dan zegt de HEERE, de goddeloze samenleving, in Nederland mag dan zo zijn, maar u en jij en ik toch niet!

Want wij hebben **Christus** toch leren kennen, gemeentel!?

Maar als dat zo is, en als jij door het geloof dan een christen bent, ja dan gedraag je je als het goed is, ook anders dan iemand die **niet** gelooft.

Maak je andere keuzes, denk je over veel dingen anders, en kan en mag je met heel veel dingen van de wereld die tegen God en Zijn wil ingaan, niet meedoen, of niet meer meedoen.

De bekering, dat is dat nieuwe leven. Het nieuwe leven in dankbaarheid.
Dat is een **heerlijk** leven, maar dat is **geen gemakkelijk** leven.
Dat kost strijd, elke dag voor ons.
Dat vraagt ook om dagelijkse bekering. Omdat wij mensen van onszelf zwak zijn.
En wij te maken hebben met onze zondige natuur.
Gemeente, de wereld zitten ons eigen hart, dat is het probleem.
En daarom hebben wij het nodig om regelmatig te horen, en gewezen te worden, op wat de HERE zegt in Zijn Woord; 'maar jullie **hélemáál 'ánders'**'.

Dat is ook het thema van de prediking.

Thema: maar u helemaal anders!

1) Door Christus

2) Leggen wij de oude mens af

3) Bekleden wij ons met de nieuwe mens

1. Door Christus

Gemeente, het gaat vandaag dus over de ware bekering.
'Waarin bestaat de ware bekering van de mens', vraagt de catechismus in vraag 88.
Als we dat dan vanmiddag behandelen en ook over ons eigen leven nadenken, dan moeten we de samenhang met Zondag 32 goed voor ogen houden. Want als we dat niet doen, dan bestaat het gevaar dat wij een wettische zondag prediking krijgen, zonder Christus.

Maar juist als het gaat om onze bekering, komt in Zondag 32, -en dat heeft u vorige week gehoord-, komt Christus aanbod vooral. Staat Christus centraal.
Zonder bekering word je niet gered, maar ook: de ware bekering is daar niet zonder Christus. Die is daar namelijk **alleen** door **Hem**. Door Zijn Geest, die ons geloof geeft.
En de Heere Jezus Christus, die ons door Zijn Geest ook vernieuwd naar Zijn beeld.

Dat hebben we samen ook gelezen zojuist in Efeze 4.
Een hoofdstuk waarin de apostel Paulus verder schrijft over de dagelijkse bekering, en de praktijk daarvan.
En de apostel heeft laten zien dat de wortel van dat leven, van het bekeerde leven, dat in Christus ligt. Zo schrijft hij in vers 20: 'maar u hebt Christus zo niet leren kennen. Als u Hem tenminste gehoord hebt, en door Hem bent onderwezen, zoals de waarheid in Jezus is'.

Gemeente, wanneer de Heilige Geest je de ogen opent door onder de prediking van het Evangelie, en je de ogen open voor de waarde van de persoon Christus, en voor de waarde van Zijn werk: voor Zijn lijden, sterven, Zijn opstanding, Zijn Hemelvaart, Zijn werk in de hemel.

Als je Hem aanneemt als je Verlosser.

Als je Hem erkent als Degene die ook jónu gered heeft uit de dood van de hel, wanneer je de Heere Jezus liefhebt en lief krijgt, vanwege Zijn liefde voor jou, dan word je als het

goed is, een ander mens.
Omdat **Hij** je leven is binnengekomen.
Omdat **Hij** met Zijn Geest in je woont en in je werkt.

Het kan toch niet zo zijn gemeente, ook niet bij ons vandaag, dat wij zeggen dat wij bij Christus horen, dat wij van Christus zijn, dat wij zijn overgezet in het Koninkrijk van Zijn liefde, maar dat wij tegelijkertijd zouden leven als ongelovigen.

Dat is onbestaanbaar!

En daarom zegt de HEERE ook tegen ons vanmiddag, '**maar gij geheel anders!**'
Omdat je bij Christus hoort.
En een christen die bij Christus dus hoort, is te herkennen aan de strijd die hij voert in zijn leven.
Een strijd, als het goed is, tegen zijn zondige ik. Tegen je slechte verdorven karaktereigenschappen, die onhebbelijkheden van je.
Een christen is te herkennen, dat hij/ zij er naar verlangt om naar Gods wil te leven.

Maar gemeente, dan wel in verbondenheid aan Christus zoals Gods Woord ons voorhoudt vanmiddag.
Want de dagelijkse bekering komt voort, uit het gelovig kennen van Christus, 'maar u hebt Christus zo niet leren kennen'.

U begrijpt, dat is niet maar kennen dat je wat van de Heere Jezus weet, maar dat is een gelovig kennen van Hem. Waar het geloof dan leeft en krachtig is.
Waar het geloof dan werkt door de Geest, ja daar wordt het zichtbaar in je levenswandel.

Waar het geloof ontbreekt, is daar alleen maar het oude zondige leven. Dat kan niet anders.
Waar het geloof ingezonken is, verslapt, daar verslapt ook ons leven met de HEERE in de heiliging, in de dienst aan Hem. Wordt het allemaal wat flauw en vlak, en dan leeft het allemaal niet zo meer, dat soort dingen.

"Wie in Mij blijft", zegt Christus.
"Wie in Mij blijft", die draagt veel vrucht.
"Zonder Mij", zegt Christus, "kun je niks doen".

Ziet u, de verbinding met Christus, noodzakelijk, door het geloof.
In de dagelijkse bekering worden die vruchten, die dan voortkomen uit dat geloof, die worden zichtbaar.
Dan kunnen anderen het aan je zien, 'hé, hij of zij is veranderd, dat is anders dan eerst, hij/ zij reageert anders, of hij doet anders, of... vul het maar in.
Nieuw mens.

Gemeente, wij zijn allemaal geboren als een oud mens, in zonden ontvangen en geboren. Er zat niets nieuws aan toen u geboren was, niets, nul, totaal verdorven.

Die oude mens, die zit in ons allemaal.

De oude mens is gericht op zichzelf, compleet gericht op zichzelf, niet op God.

De nieuwe mens daarentegen komt uit God, en is gericht op God.

Heeft u gelijk in een notendop het verschil.

De oude en de nieuwe mens zijn eigenlijk, omgekeerd evenredig.

Jongens en meisjes, omgekeerd evenredig dat is een moeilijk begrip.

Maar denk even aan een wipwap, misschien heb je 'm in het dorp staan, ergens in een speeltuintje, zo'n wipwap.

Als je nou gaat wipwappen, als nou de ene omhoog gaat, dan gaat de ander naar beneden, zo werkt dat. Dat is nou omgekeerd evenredig.

Eén omhoog, dan gáát de ander naar beneden, kan niet anders.

Gaat de andere omhoog, is het andere naar beneden.

Zo is het eigenlijk ook met de oude en de nieuwe mens.

Komt de oude mens, de slechte dingen in jou naar boven, hebben die de overhand, laat je je daar door beheersen, dan haal je de nieuwe mens naar beneden, die verdwijnt dan naar de achtergrond om het zo eens te zeggen.

Maar als de nieuwe mens het voor het zeggen heeft, als de Geest van Christus in jou werkt, als je dicht bij de HEERE leeft, dan heeft díe de boventoon, en dan is die oude mens op de achtergrond, dicht bij de grond.

Zo gaat dat in ons leven gemeente.

En dan is het nooit zo dat de één altijd helemaal bovenaan staat, en de ander naar beneden. Dat is een continue strijd in ons leven. Continu, de dagelijkse bekering.

2. Leggen wij de oude mens af

2) We **leggen** in de tweede gedachte **de oude mens af**, die moet van de wipwap af, die oude mens.

De Heidelbergse Catechismus, die brengt dat onder woorden door te spreken over het afsterven van de oude mens.

Gemeente, de oude mens, dan hebben we het niet over iemand anders vanmiddag. Dat u zegt, 'nou dan kan ik eens rustig luisteren want dat gaat over de oude mens, dat gaat mij niet aan'.

Nee, dan gaat het over u, en jou, en dan gaat het over mij. Gaat het over ons.

Die oude natuur die in ons is, die nog steeds in ons woont.

De oude mens, dat ben ikzelf, voor zover ik mij laten leiden en beheersen door zondige verlangens.

Die oude mens, in onszelf, die moet er écht áán!

Daar moet je niet te poezelig meedoen in je leven, die moet je geen aai over de bol geven van, 'a, wat ben je toch een lief oud-mensje'.

Nee, die moet **gedood** worden. Die moet **sterven** die oude mens, daar moet het mes in.

Die oude mens gemeente, daar loopt het echt niet goed mee af, realiseert u zich dat goed.

'Die oude mens, daar loopt het niet goed mee af', zegt de apostel Paulus in Efeze 4. 'Die oude mens die gaat te gronde', schrijft Paulus in vers 22. 'Door de misleidende begeerte'.

Gemeente, dat is maar niet een hele mooie theoretische uitspraak, het is praktijk. Wat gaat er in het leven veel kapot, wanneer de oude mens het bij ons voor het zeggen heeft.

Wat lopen er veel huwelijken mis, wanneer de één of de ander zich heeft laten leiden door verkeerde begeerten, om maar eens wat te noemen.

Wat is er veel kapot gegaan in relaties, ook in het kerkelijk leven, doordat we **niet** naar elkaar geluisterd hebben, maar vooral onze eigen standpunten naar voren wilde brengen.

Verkeerde woorden, verkeerde gedachten, verkeerde gevoelens.

Dat is allemaal de oude mens.

Maar een christen, die gaat door de kracht van de Heilige Geest, -van boven komt dat, 100% van boven-, die gaat de strijd aan, tegen die oude mens.

Die gaat strijden tegen de zonden, die wil die doden, die wil dat de oude mens dodelijk gewond raakt en haar kracht verliest in het leven. En langzaam afsterft.

'Afsterven van de oude mens', zegt de Catechismus.

Gemeente, dat is niet iets van één keer.

Dat is dagelijks.

Een leven lang.

Als je dan de laatste adem uitblaast, dan sterf je definitief de zonde af.

Waar bestaat het afsterven van de oude mens uit?

Dat bestaat uit drie dingen.

In de eerste plaats bestaat het uit echte oprechte droefheid. Dat wij God door onze zonden vertoornd hebben, dat is het eerste.

Dat betekent ook dat je hoe langer hoe meer de zonde haat, dat is het tweede.

En vervolgens dat je de zonde ontvlucht, wegvlucht.

Gemeente, droefheid over de zonden, oprecht verdriet, écht verdriet.

Dat je in de ogen van God écht verdriet hebt, want je hebt namelijk ook onecht verdriet over de zonden.

Ik wil dat even duidelijk maken, ook voor jullie kinderen, jongeren in de kerk, dat je begrijpt dat je ook onecht verdriet kan hebben in de ogen van God.

Dan kan je nog steeds heel verdrietig zijn hoor, maar het is wel onecht.

Stel je eens voor dat je een opblijfavond hebt in de week, bijvoorbeeld de vrijdagavond.

Dat je dan mag opblijven, en dan krijg je wat lekkers bij de koffie/ fris drinken. Maar 's avonds bij het eten ben je stierlijk vervelend. Je ouders zijn boos op je, want je bent ongehoorzaam geweest en ze zeggen: “voor jou vanavond geen opblijfavond, je gaat na het eten ga je naar je kamer, je gaat op tijd, gewoon op de gebruikelijke tijd, ga je naar bed, rond een uur of zeven, half acht”. En dat je dan naar je bed gaat en dat je dan gaat HUILEN in je bed, want je ben zo verdrietig, want nou mag je niet langer opblijven, dat is toch verdrietig!

Dat is nou onecht verdriet. Je bent wel verdrietig, maar je bent vooral verdrietig over de **gevolgen** daarvan. Dat je niet langer op mag blijven, dat je die opblijfavond mist. Maar je bent niet verdrietig over het feit dat jij je ouders verdriet hebt gedaan, omdat je niet geluisterd hebt naar hen. Verdriet hebben omdat jij je ouders verdriet hebt gedaan. Dat is oprecht verdriet over je zonden.

En dat is wat de HEERE tegen ons zegt vanmiddag. Oprecht verdriet, over je zonde, dat is niet zozeer in de eerste plaats dat je verdriet hebt over de vreselijke **gevolgen** van jouw zonden. Maar verdriet dat je **God** door je zonde pijn hebt gedaan, dat je God op Zijn Vaderhart hebt getrapt. Gods hart dat brand van liefde voor je. Dat je God daarmee boos hebt gemaakt, dat je Hem vertoornd hebt door je zonden.

En daarom wil de HEERE in de oprechte bekering, als je verdriet hebt over je zonden, dat je het uitroept naar God, zoals David dat heeft gedaan, eens in Psalm 51: “tegen **U** HEERE, tegen **U** alleen heb ik gezondigd. Ik heb gedaan wat kwaad was in **Uw** ogen”.

Of de verloren zoon.

De verloren zoon die zijn geld had gekregen, het er doorheen had gejest met een onheilig leven. En dan krijgt hij berouw. Hij ziet zijn eigen zondige daden, dat ziet hij onder ogen. En hij zegt bij zichzelf: “ik zal opstaan en naar mijn vader gaan, en ik zal tegen hem zeggen, “vader ik heb gezondigd tegen de hemel, en tegenover u”. Dat is oprecht berouw, oprechte droefheid. Niet dat z'n geld op was, dat niet.

Gemeente, u begrijpt dat het voor dit oprechte verdriet, dat daarvoor de liefde tot God in je hart nodig is. Gewerkt door de Heilige Geest. Als je geen liefde hebt tot God in je hart, dan heb je ook geen verdriet dat je God pijn hebt gedaan met je zonden. Waarom zou je dan verdriet hebben, over wat je verkeerd hebt gedaan.

Nee, het gaat erom dat je God liefhebt. En als je Hem liefhebt, dan doet het je ook zeer als je de God die jou zo liefheeft, verdriet hebt gedaan. Maar dan ken je God ook als de hemelse Vader.

Dan ken je Hem ook als je hemelse Vader. En dan **vlucht** je tot Zijn barmhartigheid, dan belijdt je het, en dan vlucht je tot Zijn liefde in de Here Jezus Christus. En dan vertel je het tegen Hem dat je er berouw van hebt, en dat je oprecht verdriet hebt over je zonde,

omdat je God ermee vertoornd hebt.

Maar dan weet je ook van vergeving, dat Hij je vergeeft, zo graag, om Christus wil. Dat is nou het eerste kenmerk van wat de Catechismus noemt de dagelijkse bekering.

Maar daar blijft het niet bij, het is niet alleen dat je verdriet er over hebt richting God. Maar je gaat de zonden ook hoe langer hoe meer haten. En je gaat er zelfs bij vandaan vluchten. Dat je er van walgt van de zonde.
'De zonde... vreselijk!!'

En niet alleen van de zonde van anderen, niet alleen van de zonde in de samenleving. Maar de Catechismus legt de vinger bij onszelf.

Onze zonden.

Mijn zonden.

Gemeente, laten we vandaag vooral naar onszelf kijken.

Dat ik **mijn** zonde, onze zonden, steeds meer ga haten.

Dat je er bij vandaan vlucht.

Want gemeente, echt waar hoor, de zonde ze zijn nog veel besmettelijker dan het virus wat op dit moment rond gaat.

En we doen er van alles voor om dat virus te bestrijden. We houden afstand, en zus en zo. Maar laten we dat ook doen bij de zonde! Want de zonde is veel besmettelijker dan dit virus.

Doe ze weg, blijf uit de buurt van de zonde. Blijf uit de buurt, bij alles wat je kan verleiden.

Dat je kritisch bent gemeente, op de tv-programma's die je kijkt. Wees er kritisch op. Komt een hoop vuiligheid langs.

Dat je kritisch bent jongeren, -en trouwens niet alleen jongeren, ook ouderen-, op de YouTube filmpjes, die je bekijkt op je computer of op je smartphone.

Waarom?

Omdat de HEERE tegen jou zegt, en tegen u zegt, '**maar jij bent toch helemaal anders!**'

Dat, als je samen met je vrienden zit, en muziek luistert, of in de auto, of waar dan ook, als je dan een nummer hoort waar vies taalgebruik in naar voren komt, of oppervlakkige leven, vunzigheid, gevloek: uit dat ding!

Want jij bent toch helemaal anders!

Gemeente, dat je in gesprek bent met iemand, dat iemand zo even wat lelijke dingen zegt over een ander, je gaat er zo graag in mee, stop ermee, stop met roddelen, stop met negatief praten over een ander.

Want je bent toch helemaal anders!

De Heere zegt tegen ons. Maar zijn wij het ook gemeente? Zijn wij anders?
Of lijken wij eigenlijk heel erg veel op mensen die niet geloven.
Is onze levensstijl echt anders?
Is ons gedrag echt anders?
Zijn onze woorden echt anders?
Zijn onze gedachten ook echt anders?

Vergeet niet gemeente, de Heilige Geest die leest en leeft en die luistert mee in alles wat u doet en wat u zegt.
Zullen wij de Heilige Geest niet bedroeven?
Want Hij hoort het wel hoor, echt. Bedroef Hem niet.

Laten wij daarentegen bedroefd zijn over onze zonden, en er tegen blijven vechten.

Nu moet je niet denken dat het leven van een christen alleen maar bepaald wordt door droefheid over de zonden.
Het leven van een christen is ook echt blijdschap, ook in de droefheid.
En de Catechismus, die heeft er ook woorden voor.

3. **Bekleden wij ons met de nieuwe mens**

Wat is dan het opstaan van de **nieuwe mens**?
Dat is hartelijke vreugde.
Hartelijke vreugde, **in** God, **door** Christus. Dat is het eerste, is opvallend wat de Heidelbergse Catechismus noemt als het gaat om ons nieuwe leven.
Blijdschap **in** God, **door** Christus.

En gemeente, zet u alstublieft daar een streep onder, want anders worden we wettisch.
Door Christus.

Want gemeente, **Christus** is echt het geheim van de vreugde, die wij mogen smaken in God. Hij heeft ons toch weer teruggebracht tot God. Hij betaalde voor mijn zonden.
In Christus heeft daar dat wonder plaatsgevonden, dat de Almachtige God voor mij is geworden tot een liefdevolle Vader.
In Christus heb ik vrede bij God.
En dat geeft mij zóveel vreugde in mijn leven.

Zoals Jesaja het onder woorden brengt in Jesaja 57. Die tekst staat er ook onder bij de Catechismus.

“Dat de **Heere**, de Hoge, de Verhevene, de Heilige God, die woont in de hoge hemel, en in het Heilige, dat Hij toch ook wonen wil, in de verbrijzelde, en de nederige van hart.

Om levend te maken, de geest van de nederige.
Om levend te maken, het hart van de verbrijzelde.”

Dat is toch een wonder!?

Dat je dat je inderdaad beseft, dat je als je staat voor de Heilige God, dat je ziende op jezelf, op die oude mens, dat je niets anders verdient dan de toorn van God, maar dat de Heere Jezus die toorn heeft gedragen voor je.

Dat Christus, ons zó heeft liefgehad, toen wij nog vijanden waren.

Dat God ons zó liefheeft dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon, Zijn Geliefde, gegeven heeft, overgeleverd heeft in de handen van moordenaars, om te sterven voor jou.

Gemeente, dat is toch een vreugde, dat God dat heeft willen doen. Dat is toch blijde verwondering!?

En dat die Geest je ook wil vernieuwen, dat geeft toch blijdschap als je de prediking hoort.

Daarom moet het gaan in de prediking over Christus! Over Hem, en over Zijn werk, dat je er blij van wordt, dat je blij naar huis gaat, omdat je hebt gehoord over de Zaligmaker. In wie hoop is, en toegang is tot de Heilige God.

Omdat het gaat in de prediking over Gods werk voor ons.

Dat de HEERE het is, Christus, die nou ook met Zijn Geest de wederliefde in ons hart wil werken tot God, liefde tot Hem.

Vreugde in God, door Christus vanwege Zijn werk.

En lust en liefde om nu ook naar de wil van God in alle goede werken te leven.

Lust, dat betekent: je hebt er zin in, je wilt het graag, je verlangt ernaar, je wil niets liever dan de Heere God dienen, je wil niets liever dan Hem gehoorzaam zijn. Je wil niets liever dan leven uit liefde tot Hem.

Gemeente, dat is nu dat nieuwe leven. Dat is het opstaan van de nieuwe mens, die naar al Gods geboden, allemaal, zonder uitzondering, wil leven.

Niet uit de dwang. Niet omdat het moet, maar omdat je het zelf wil.

Niet tegen wil en dank in met een knorrig hart, maar gewillig en met vreugde.

En weet u gemeente, dan is die vreugde niet maar iets van het gevoel, of iets eenmaligs alleen maar. Nee, dat is dan ook iets blijvends, dat is ook een proces.

Het gaat soms ook wel wat zo, het is ook net zoals bij het afsterven, het is een levenslang iets.

De dagelijkse bekering, zoals de geboorte ook. De geboorte, de wedergeboorte dat is in bepaald opzicht is dat in engere zin, is iets eenmaligs, daar leggen de Dordtse Leerregels vooral de nadruk op, dat je opnieuw geboren wordt.

Je wordt niet elke dag opnieuw geboren, maar één keer opnieuw geboren. En toch is daar ook die dagelijkse bekering.

Want dat kind moet ook groter groeien. Dat is toch ook zo in het gewone leven.

Geboorte, en dat kind moet groter worden, dat moet toenemen.

Zo is het ook met de nieuwe mens gemeente.

“Ja”, zegt iemand, “ik zit nog wat met die wipwap in mijn hoofd, daar zit aan de ene kant

zit dan die oude mens, ook in mijn leven. Een aan andere kant zit dan die nieuwe mens. Maar ik kan u vertellen, mijn nieuwe mens zit al een tijdje aan de grond.

Ja, toentertijd toen ik belijdenis deed, -voor de één is het wat langer geleden misschien, voor de ander wat korter-, ja, toen was ik vol vuur. Ik heb met overtuiging 'ja' gezegd, toen was daar ook dat nieuwe leven, het was zoveel meer zichtbaar dan nu. Maar nu, als ik eerlijk ben, dan leef ik mijn leven maar wat. Mijn Bijbel is vaker dicht dan open. De kerkgang is meer sleur dan vreugde, ik blijf trouwens liever thuis als het even kan. En de dingen van de wereld vind ik steeds aantrekkelijker worden.

Gemeente, als dat zo is, dan zegt de HEERE vandaag tegen je, 'maar u hebt Christus zo niet leren kennen, toch? **U hebt Christus zo toch niet leren kennen?** Als u tenminste over Hem gehoord hebt, en door Hem bent onderwezen, zoals de waarheid in Jezus is!'

Bekeer u dan, en zoek God nou weer, Hij zoekt jou weer op. Hij zoekt u weer op. Want aan God ligt het niet.

Bid vurig om de Heilige Geest, bidt om een open hart, bidt om een ontvankelijk hart onder de prediking.

Breek met je zonde, blijf niet langer in de zonden liggen gemeente.

Want je kan niet in een ondankbaar leven voortgaan. Je kan je niet daarin blijven voortgaan en dan je niet tot God bekeren, want dan kom je het Koninkrijk van God uiteindelijk **niet** binnen.

En dank God als je op dit moment juist wel een krachtig en levend geloof ervaart. Dank God voor de vreugde die het je mag geven in je leven. En bidt de HEERE of je er in mag toenemen. En dank Hem voor Zijn werk in je hart en in je leven.

En bidt of ook anderen dat ontvangen mogen.

Of de Heere je hen op je weg wil plaatsen, dat je mag vertellen over hoe goed het leven is met Hem.

Maar voor ons allemaal geldt, we struikelen allemaal, we struikelen geregeld, en de ene dag is het ook zo dat je dichter bij de Heere leeft dan de andere dag, zo werkt het ook. Maar gemeente, met dat wij dat zeggen en beamen, 'ja, inderdaad de ene dag leef ik dichter bij de Heere dan de andere dag', dat je dan niet na een slechte dag je schouders ophaalt, en zegt, 'ja, zo is het in het leven van een christen, het gaat de ene dag wat beter dan de ander'.

Nee, laat het nooit een excuus zijn om te verslappen in de dienst aan God.

Want in de ware bekering praat Gods kind daarom zijn eigen zwakheid, zijn eigen zonde, zijn eigen slapheid nooit goed!

Die moet je ook niet gaan verdedigen, maar die moet je belijden. Je moet ze haten, en je moet er van wegvlugten.

En in de kracht van Christus de volgende dag weer de schouders er onder doen.

En als je dan weer struikelt, dan moet je aan Gods genade niet wanhopen, niet wanhopen! Ook niet in de zonde blijven liggen, maar niet wanhopen aan Gods genade.

Want Christus liefde is zo groot voor je.

Elke keer mag je weer zien op God, door Christus.

Elke keer weer, elke keer weer staat Vader weer met Zijn open handen en armen en zegt 'kind kom hier, en Ik geef jou nieuwe kracht'.

En vraag aan de God van het verbond, jongeren jullie ook, kinderen ook, ouderen ook, vraag aan de God van het verbond, 'bekeer mij.' 'Dan zal ik bekeerd zijn', zegt Jeremia, 'want u bent de HEERE, mijn God, de God van het verbond'.

Pleit daarop, op de Naam die aan jou verbonden is, die Hij aan jou verbonden heeft.

In het verbond met de HEERE ligt alles wat je nodig hebt. Ook wat nodig is om te leven in heiliging.

Gemeente, laatste korte vraag, dan sluiten we ook af.

Als het nou gaat om het leven met de Heere, hoe weet je dan wat de Heere wil dat je doen moet?

Hoe weet je precies of je leeft naar de wil van God in goede werken. Want er zijn ook heel veel ongelovige mensen die ook best wel veel goede dingen doen, toch?

Wat zijn precies goede werken in de ogen van God?

De Catechismus, geeft een hele heldere geloofsdefinitie van. Goede werken, dat zijn werken die uit waar geloof worden gedaan. Ze zijn in overeenstemming met Gods wet gedaan, en ze zijn tot eer van Hem.

Daar kunt u het aan toetsen. .

Gemeente, het draait niet om jezelf, maar het draait om God. En dan moet zelfs onze beste werken, die moet God nog heiligen door Zijn genade.

Maar het gaat om God. God in het centrum.

Ze komen voort uit het geloof. Geloof ontvang ik van God, ze moeten in overeenstemming zijn naar Gods wet, naar de wil van God, en ze moeten zijn tot Zijn eer.

Ziet u, God helemaal in het middelpunt!

Niet meer ik, niet meer mijn oude mens, maar ook niet de nieuwe mens, maar Hij! God!

Dat je gaat leven voor God, dat is het.

Die korte tijd dat we hier op aarde zijn, door God geschapen, om voor Hem te leven, doe het dan ook gemeente, dat wil God zo graag!

Hij heeft ons gemaakt om tot Zijn eer te leven. En in de bekering vernieuwt Hij naar Zijn beeld.

God wil dat je weer wordt zoals we ooit waren, in het paradijs.

Als God je dan naar Zijn beeld vernieuwd, dan kan je niet in ruzie leven met wie dan ook. Niet met je broer, niet met je zus, niet met een familielid, als het aan jou ligt hè. Als het aan jou ligt.

Ook niet met een gemeente lid, kan je niet in ruzie leven.

Kan je niet met ruzie gaan slapen in een huwelijk. Hoe moeilijk het soms ook is, als het maar niet aan jou ligt.

Dan help je een ander die gebrek heeft. Ziet u, ik ben bezig met Efeze 4, dan help je een ander die gebrek heeft. Dan wil je ook niet meer afbrekend praten over een ander.

Maar dan wil je alleen nog maar het goede horen over je naaste, wat opbouwt. Ook in de gemeente, niet in wantrouwen over elkaar spreken gemeente, maar in vertrouwen en liefde.

Daarom broeders en zusters laten wij nou in de samenleving, waarin God ons geplaatst heeft, een samenleving die van God vervreemd is en verder raakt, laten wij niet leven als hen die God niet kennen en niet liefhebben.

Maar laten wij anders zijn, en ons leven door Christus laten zien, echt laten zien, dat wij kinderen van God zijn.

Maar u, en jij, en ik,
helemaal anders!

AMEN